591/00

Den 3. april 2000 blev i sag nr. 51.481:

xxxxx xxxxxxxxx xxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx xxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand af 1792, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte ménerstatning efter et ulykkestilfælde den 24/10 1987.

Klageren har ved et færdselsuheld beskadiget ryggen.

I speciallægeerklæring af 2'/12 1999 hedder det: "Aktuelle klager: 1. Fortsat smerter lokaliseret til lænderyggen med udstråling fortrinsvis til højre sæderegion men af og til også til venstre side (således i dag). Smerterne kan gå ned i højre lår mod knæet og kan enkelte gange være ledsaget af snurren ned i låret. 2. Endvidere den konstante dødhedsfornemmelse i højre sæderegion, som altid har været til stede. 3. De sidste 5-6 mdr. angiveligt også natlige smerter, der har medført, at han måtte op og gå midt på natten for at få ro i ryggen. Den objektive undersøgelse afslører en mand, der kommer gående måske nok med lidt stiv holdning og lidt trækken på højre ben. Jeg kan få ham til at gå på hæle og tæer, han kan også gå i hugsiddende stilling og rejse sig. trappegang med lidt trækken på højre ben og gelænderstøtte opefter. Columna thoracolumbalis i stående stilling affladet krumning i sagitalplanet og lille sinistrokonveks skoliose i columna lumbalis. Lænden virker meget fikseret specielt ved sidefleksion, navnlig ved foroverbøjning. På lejet finder man betydelig ømhed ved tryk på processus spinosi af 3., 4. og 5. lumbalhvirvel, stigende til

smerte. Der er muskulær ømhed i regio lumbalis og ned i regio glutealis dxt. Ved Lasegueundersøgelse angives smerter i regio lumbalis ved løft til 60°. Ellers intet radikulært abnormt sv. til benene neden for højre sæderegion, og man har registreret hypæstesi, hypalgesi. Dette uændret fra 1988. Der er egale, naturlige dybe reflekser."

Selskabet har udbetalt 87.749 kr. svarende til en méngrad på 20%.

Nævnet udtaler:
Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på mere end 20% ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson